

چکیده:

معمولًا کنسر لارنکس به دلیل درگیری مخاط توسط معاینه مستقیم به خوبی تشخیص داده می‌شود و در واقع مراجعت بیمار به بخش تصویربرداری جهت بررسی دقیق‌تر توسعه بیماری و متاستازهای دور از دسترس است. روش‌های تصویربرداری مختلفی از رادیولوژی و سونو، نوکلوئار مدیسین، CT و MRI وجود دارند که دو روش اخیر بهترین مدلایته می‌باشند که در هر بیمار ممکن است یکی بر دیگری ارجح باشد. اسکن زمان کمتر، ارزان‌تر و در دسترس بوده و بررسی نودها، استخوان، توراکس و شکم را مقدور می‌کند و آریفیکت تنفسی و بلع ندارد. اما کنتراست نسج نرم آن به خوبی MRI نیست و آریفیکت دندان‌های پرشده نیز گاهی قابل توجه است. معقولاً MRI روش تکمیلی و در بعضی بیماران ارج است.

■ دکتر زهرا رضایی

رادیولوژیست

مسئول فنی مرکز تصویربرداری

پرتوطب آرما و تابش پرتو

کلید واژگان: لارنکس، SCC، گلوتیک، ساب گلوتیک، سوپرا گلوتیک، فوکال کورد.

پیشگفتار:

در گروه تومورهای سر و گردن لارنکس محل شایع و اغلب SCC دیده می‌شود. زمانی که بیمار به بخش تصویربرداری مراجعت می‌کند معمولًا تشخیص بالینی به وسیله آزمایش اندوسکوپیک داده شده است. اما هدف از تصویربرداری بررسی توسعه زیرمخاط و بافت‌های مجاور، متاستازهای دور دست و staging می‌باشد. سیگار و الكل ریسک فاکتور کنسر لارنکس هستند.

آفاتومی:

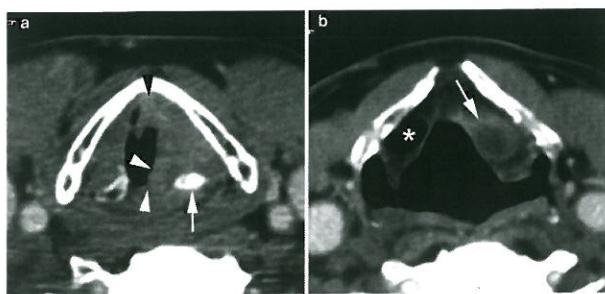
غضروف‌های مهم لارنکس، تیروئید (بزرگ‌ترین)، اپی گلوتیس کریکوئید (حلقه کامل غضروف) و آریتوئید هستند. اپی گلوت به لایه داخل غضروف تیروئید می‌چسبد و یک بخش کوچک آن به بالای استخوان هیوئید چسبیده و سوپروهیوئید پورشن را تشکیل می‌دهد. تروکوردهای true cord در واقع عضله تایرو آریتوئید می‌باشد ولی فالس کورد چربی است و بین آنها و ترتیگل قرار دارد. گلوتیس در واقع لارنکس در سطح تروکورده است. زیر تروکورده تا سطح زیری کریکوئید را ساب گلوتیس و بالای تروکورد را سوپرا گلوتیس می‌گویند.

شایع‌ترین محل کانسر لارنکس لایه مخاطی است که با کلینیک قابل تشخیص ولی انتشار ساب موکزال به لایه‌های عمیق‌تر توسط تصویربرداری مناسب انجام می‌شود. ۶۵٪ تا ۷۰٪ کانسر لارنکس در سطح گلوتیک، ۳۰٪ سوپرا و اصولاً ساب گلوتیک کسر نادر است. کاهش حرکت و کال کورد در کلینیک، علامت مهم بوده و staging گلوتیک بستگی به اختلال حرکت یک کورد یا هر دو طرف دارد اما در واقع staging واقعی زمانی مقدور است که اطلاعات کافی توسط MRI یا CT از نظر بررسی اکستنشن فضاهای پره گلوتیک، پارا گلوتیک، درگیری

در واقع مقایسه T2 با T1 بعد از تزریق مفیدتر است. اگر غضروف سیگنال بالاتر از تومور داشت به معنی التهاب است.

پاترن های در گیری لارنژیال کانسر:

۱. گلوتیک کنس: محل شایع در گیری در قدم فوکال کورد معمولاً بهی آزاد سطح فوقانی آنتریور کومیشر و گاهی میدلاین و کورد مقابل است. بعد از در گیری آنتریور کومیشر غضروف تیروئید در گیر می شود.

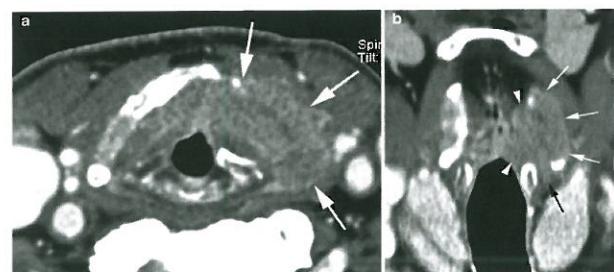
۲. در گیری ساب گلوتیک: فضای پره اپی گلوتیک و اکسترا لارنژیال اکستنشن در لیگامان کریکو تیروئید دیده می شود. وقتی تومور در سمت خلفی و کال کورد است غضروف آرتونئد و پوستریور کومیشر در گیر می شوند گاهی انسداد اورفیس و نتریکل سبب لارنکوسل می شود (ساکولار سیست که اغلب به دلیل تومور نیست ولی باید تومور زمینه ای ردد شود). در گیری می تواند به ساب کوتانوس، تیروئید و حتی پوست برسد. ندرتا در گیری آنتریور کومیشر غضروف را در گیر می کند بدون آنکه در آندوسکوپی دیده شود. وقتی ضخامت مخاطی در سمت داخلی کریکوئید دیدیم یعنی تومور گلوتیک به ساب گلوت گسترش پیدا کرده است و مقاطع کرونال به بررسی کمک می کند. لبه های لترال آزاد تروکوردها هم انداخته خوبی هستند. گسترش لترال سبب در گیری لیگمانها و عضلات و در نهایت چربی پارا گلوتیک و پری کونتریوم غضروف تیروئید می شود. معمولاً گسترش بعد از غضروف تیروئید نادر و در موارد پیشرفته است. معمولاً غضروف ها در قسمت اسیفیه در گیر می شوند. در گیری در زیر غضروف تیروئید بالای کریکوئید و یا در آنتریور کومیشر دیده می شوند که در واقع این محل ها، محل چسبیدن لیگمانها و ممبران هستند. آسیه پره لارنژیال گاهی در کانسر گلوت دیده می شود و تشخیص افتراقی اصلی با تایرو گلوسال داکت سیست عفونی است. عفونت همراه با بد خمی تابلو را کومپلیکه و گاهی تشخیص را عقب می اندازد بنابراین اگر دلیل عفونت معلوم نبود بعد از درمان آن باستی فالو آپ دقیق جهت رد تومور مخصوصاً در افراد high risk انجام

غضروف های لارنکس و قاعده زبان و می باشد و معمولاً تصویربرداری منجر به افزایش staging می شود.

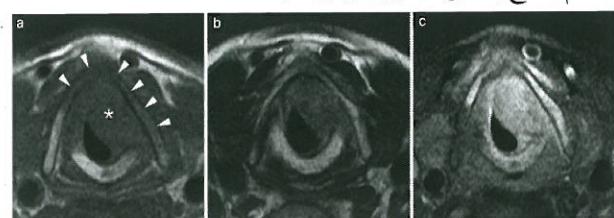
یافته های تصویربرداری:

بالکی تومور، فتی اینفیلتیشن، ضخامت نسج نرم و انهائمنت غیر طبیعی است. هر ضخامت بافتی بین airway و آرک کریکوئید به معنی گسترش ساب گلوتیک تومور می باشد. CT و MRI هر دو با ارزش و هر دو پیتفال هایی دارند. تشخیص کانون کوچک تومور در سطح موکزال گاهی مشکل است.

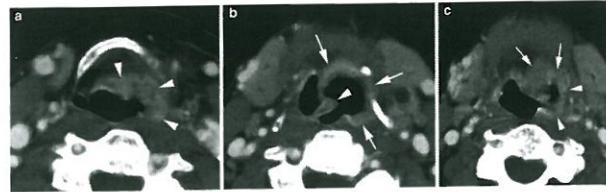
تغییرات التهابی و ادم ممکن است سبب over estimation و همچنین دیستروشن آناتومی مجاو، تقلید در گیری تومور ال رامی کند. در اسکن در گیری گروس غضروف قبل بررسی است اما به علت واریته کلسفیکاسیون گاهی در early invasion CT بررسی با مشکل می باشد. غضروف نان او سیفیه در CT شبیه تومور به نظر می رسد، اسکلروز غیر قرینه غضروف ها بین دو طرف علامت حساس اما غیر اختصاصی است و در واقع اختصاصی ترین علامت در گیری غضروف در کانسر لارنکس در گیری اکسترا لارنژیال می باشد اما این علامت دیررس است.

اروژن غضروف تنها یافته هی قابل اعتماد می باشد و سایر یافته ها مثل بیونگ، blow-out، کونتور نامنظم یا اوبلیتیراسیون فضاهای مدولاری قابل اعتماد نیستند و در مجموع برای بررسی غضروف تیروئید MRI بهتر است اگرچه فالس پوزیتیو می تواند التهاب، ادم، فیروز یا ectopic red marrow باشد. در واقع تغییر سیگنال در صورت عدم حضور تهاجم واضح به معنی در گیری تومور ال نیست.

موارد پیشرفته گسترش ساب گلوتیک نیز دیده می‌شود. در تومورهای سوپرا گلوتیک آدنوپاتی شایع و حدود ۵۰٪ تا ۶۰٪ موارد در لول ۲ و ۳ دیده می‌شود. معمولاً در stage یک و دو وقوع یافته و در این حالت احتمال متاستاز تا ۳۰٪ و در stage سه و چهار تا ۷۰٪ می‌رسد.

کنسس ساب گلوتیک:

معمولاً نادر و کمال کورد هم در گیر می‌شود. تشخیص گلوتیک و ساب گلوتیک مشکل است. SCC آدنوئیدسیستیک کارسینوما ساب گلوتیک معمولاً با لترال یا سیرکومفرنشیال می‌باشد. در گیری کریکوتئید زود اتفاق می‌افتد. از سمت قدام از طریق ممبران کریکوتاوروئید اکستشن اکسترا لارنژیال یا انفریور به داخل تراشه گسترش پیدا می‌کند. گسترش لنفاوی ۱۰٪ موارد و لنف نودهای پاراتراکال هستند. در گیری غضروف به صورت اسکلروز یا لاپیزیز، سافت تیشوی اینتراتراکال، انفیلتراسیون گلوتیک و پره لارنژیال دیده می‌شود.

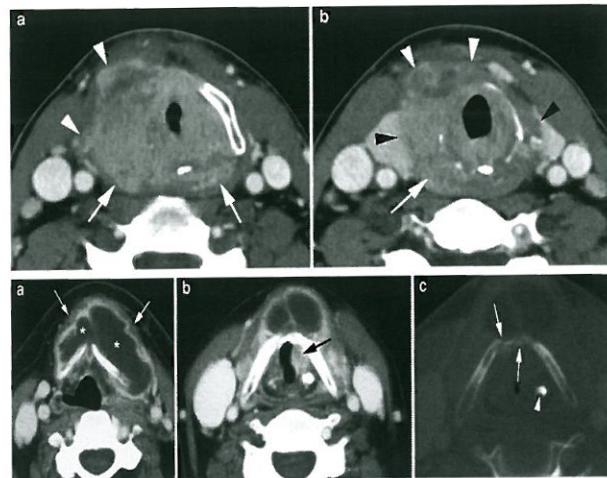
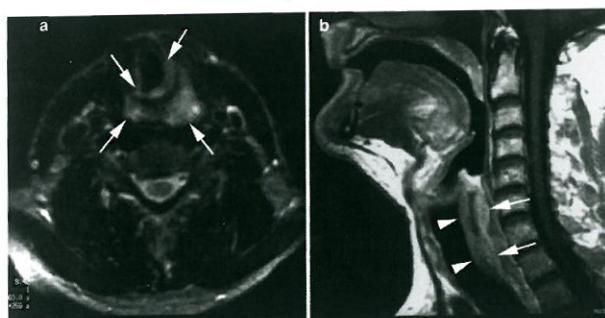
Non SCC Laryngeal neoplasms

بر عکس SCC که مخاط در گیر است، این‌ها زیرمخاط را در گیر می‌کنند و از نظر بالینی و آندوسکوپی دیدن این ضایعات مشکل و گاهی بیوپسی بی نتیجه خواهد بود بنابراین MRI و CT بسیار مفید هستند اما بین خوش خیم بودن و بد خیم بودن ضایعه گاهی تفاوت مشکل است.

علامت بد خیمی:

مولتی فوکال، تخریب غضروف، لنف نود و انفیلتراسیون وسیع

تومور A: minor salivary gland، ناحیه سوپرا و ساب گلوتیک را معمولاً در گیر می‌کند چون ناحیه گلوتیک گلند ندارد.

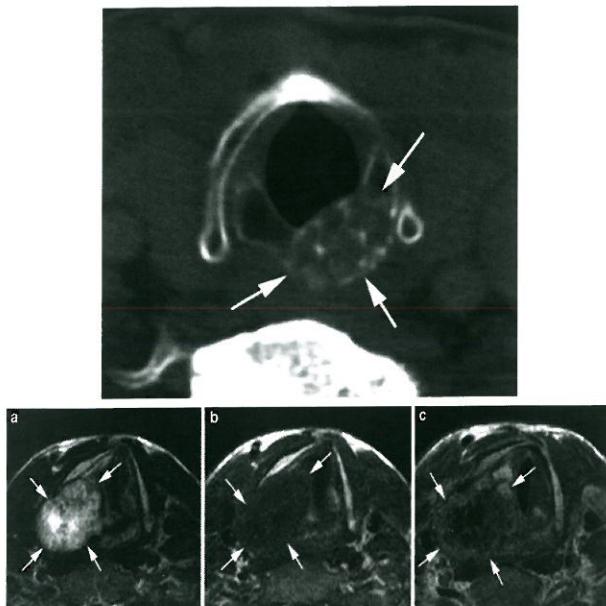
گسترش لنفاویک:

معمولاً تومور گلوتیک به لنف نود گردن در گروه ۳ متاستاز می‌دهد و معمولاً در T2، T3 و stage 4 اتفاق می‌افتد. ارزش تصویربرداری در پیدا کردن early nodal قبل تامل است.

سوپرا گلوتیک کنسس:

معمولاً این تومورها بزرگ‌ترند، در گیری غضروف‌های لارنژ نادر، سایز و گسترش واقعی تومور گاهی با چیزی که دیده می‌شود مطابق نیست که به دلیل گسترش زیر مخاطی در فضای پره اپی گلوتیک و پارا گلوتیک می‌باشد. در گیری سوپرا گلوتیک اپی گلوت تومور معمولاً اگزووفیتیک است، تیپ اپی گلوت را گاهی در گیر می‌کند. در گیری والکولا، قاعده‌ی زبان، فضای پره اپی گلوتیک و آمپوتاسیون تیپ اپی گلوت دیده می‌شود. در در گیری اینتراهایو اپی گلوت کنسس به راحتی فضای پره اپی گلوتیک و به سمت بالا و قاعده‌ی زبان و والکولا و پایین به سمت epiglottic petiolus اتفاق می‌افتد. تهاجم آتریور کومیشر یا ساب گلوتیک نادر است ولی در موارد پیشرفته توسعه به آری اپی گلوتیک کورد و فالس کورد ممکن است اتفاق بیفتد و همچنین در موارد پیشرفته به تروکوردها گسترش پیدا کند. تومور آری اپی گلوتیک فولد ممکن است اگزووفیتیک یا انفیلتراتیو بوده و فضاهای پارا گلوتیک را در گیر کند و فالس کورد و مفصل کریکو آریتوئید تهاجم کند. تهاجم به سینوس‌های پریفورم شایع است و تفكیک تومور اولیه سینوس پریفورم از سوپرا گلوتیک مهاجم مشکل است. در تومورهای فالس فوکال کورد گسترش ساب موکوزال شایع و منجر به در گیری پارا گلوتیک در سطح اینفراهیوئید اپی گلوتیک و همچنین فولدهای آری اپی گلوتیک و تروکورد می‌شود و به ندرت در

معمولاً آدنوئید سیستیک کارسینوما هستند. آدنوما کارسینوما و موکواپی درموئید کارسینوما نیز دیده می‌شوند.

تومور D: متاستاز

متاستاز در لارنکس نادر و بیشتر در سوپرا و ساب گلوتیک دیده می‌شود. در زیر مخاط اتفاق می‌افتد و همچنین در غضروفهای اوسيفه لارنکس متاستازها بیشتر از ملاتوم، GI، RCC، پستان و ریه می‌باشد.

تومور B: کندروسارکوم شایع‌ترین سارکوم ۷۰٪ از غضروف کریکوئید و بعد تیروئید است. تفکیک نوع خوش خیم و بدخیم کندروئید مشکل است اما کندروسارکوم high grad همراه با لنف نود می‌باشد. سایر تومورهای مزانشیمال مثل اوستئوسارکوم، MSH، فیروسارکوم و لیپوسارکوم می‌باشد.

تومور C: هماتوپویتیک مالیگنتسی.

- **لنفوم:** معمولاً نان‌هاچکین لفوما، در افراد میانسال و مسن دیده می‌شود. زیر ۴۰ سالگی نادر است و در گیری نودال شایع می‌باشد. به دو صورت دیده می‌شود اکسترانودال که در گیری لنفاتیک در waldeyer's ring اتفاق می‌افتد و در گیری اکسترانودال اکسترانفاتیک که می‌تواند در سینوس‌ها و اوریت به طور شایع و اصولاً در هر بافت سر و گردن مثل لارنکس و تیروئید اتفاق بیفتند.

لنفوم لارنکس به صورت توده‌ی بزرگ در سوپرا گلوتیک با توسعه به گلوت، ساب گلوتیک، استраб ماسل‌ها و غضروفهای لارنکس هستند. هر زمانی توده‌ی انفلیتاتیو در گردن دیدیم لنفوم یک احتمال است.

پلاسماسل و مالتیپل مایلوما:

پروگنوز نوع پلاسماسل استخوان از نوع اکسترامدولاری آن بدتر است. در اپی گلوت و بعد وکال کوردها، وتریکل و ساب گلوتیک دیده می‌شود. ایمینگ غیراختصاصی بوده و ممکن است از زیرمخاط یا به صورت یک mass یا به صورت اکستشن قابل توجه دیده شود.